

1.03 Kratki znanstveni prispevek

UDK 929.5 Župančič

Prejeto: 24. 4. 2015

Alenka Župančič

dr. bioloških znanosti, upokojenka, Ulica Ane Zihherlove 2, SI-1000 Ljubljana
E-pošta: alenka.dunja@gmail.com

Slavica (Ignacija), prezrta sestra Otona Župančiča

IZVLEČEK

Prikazana so dejstva o rojstvu in smrti Slavice (Ignacije), prvorojenke družine Župančič iz Dragatuša, ki so jo biografi Otona Župančiča prezrli. S tem so ovrženi nekateri dosednji biografski podatki o pesniku in družini. Naveden je vpliv izgube deklice na drugorojenca, pesnika Župančiča.

KLJUČNE BESEDE

Dragatuš, Slavica (Ignacija) Župančič, Ana Župančič, Oton Župančič, biografija

ABSTRACT

SLAVICA (IGNACIJA), THE OVERLOOKED SISTER OF OTON ŽUPANČIČ

The contribution presents the factual data about the birth and death of Slavica (Ignacija), the first child in the Župančič family from Dragatuš, who has been long overlooked by the biographers of Oton Župančič. The article thus refutes some of the hitherto established biographical data on the poet and his family. It also suggests the impact that the loss of the girl may have had on the second-born poet Župančič.

KEY WORDS

Dragatuš, Slavica (Ignacija) Župančič, Ana Župančič, Oton Župančič, biography

Zgodba o prvorojencu

Biografi so zapisovali, da je bil pesnik Oton Župančič prvorojenec izmed treh otrok Franca Župančiča¹ (1848, Selišče–1927, Ljubljana) in Ane, rojene Malič (1853, Vinica–1935, Ljubljana). Trditvi nista pravilni: niti, da je bil Oton prvorojenec, niti, da je bilo pri družini troje otrok. Vsi so prezrli Otonovo starejšo sestrico.

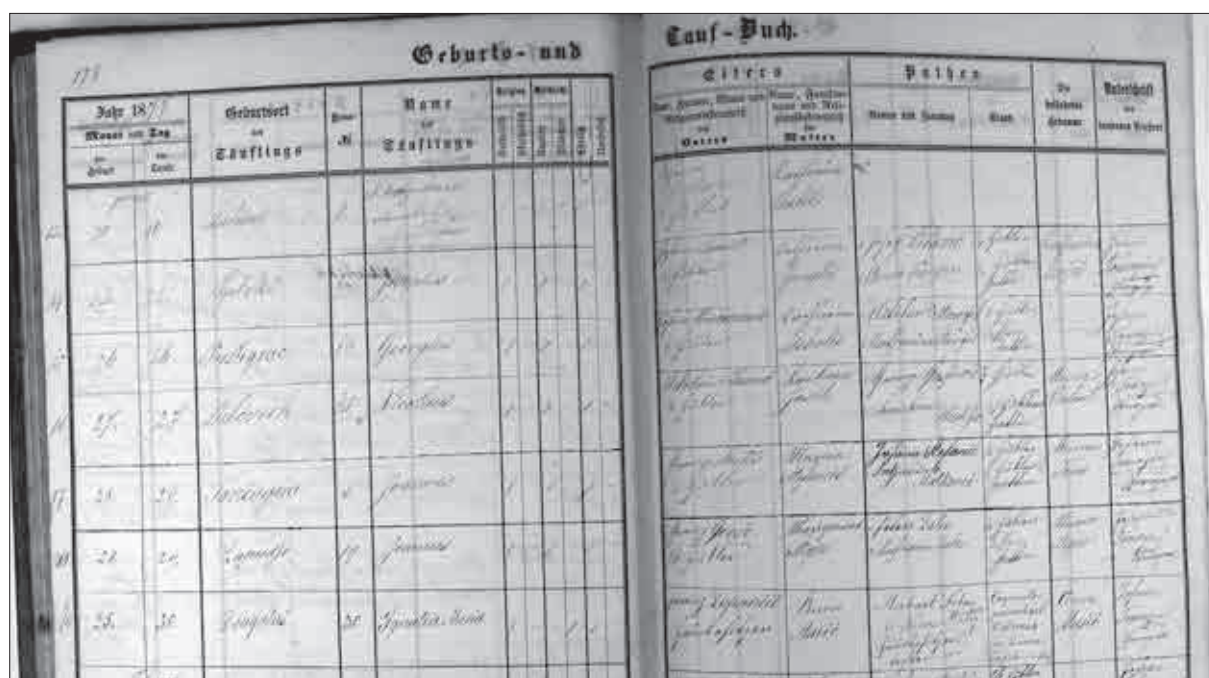
Med prvimi je literarni zgodovinar Joža Mahnič napačno zapisal,² da je bil Oton najstarejši izmed treh otrok. Pesnikova vdova Ani Župančič je,³ še pred izidom *Zgodovine slovenskega slovstva*, na napako opozorila urednika Lina Legišo in tudi pisca o moderni. Mahnič⁴ je nato napisal, da je bil Oton drugi od treh otrok. Podatka, da je bilo v družini četrto otrok, ni upošteval. Pozneje se je povrnil k svoji prvotni različici.⁵

O prvorojencu Otonu beremo celó pri Viničanu in pesnikovem sorodniku Evgenu Lovšinu,⁶ ki je dokaj zanesljiv vir. V besedilu in obširnem rodovniku prednikov in sorodnikov po Otonovi materini strani so omenjeni le trije otroci: Oton, mlajši Otakar in najmlajša Mimica – Marica.⁷

Sveti Valentin leta 1876 ni prinesel le ključev od korenin, temveč tudi začetek zgodbe o družini Z(Ž)upančič. Na Valentinovo sta se v Vinici poročila štacunár⁸ Franc Zupančič, stanujoč v Toplicah⁹ št. 62, in Ana Malič, štacunárjeva hči iz Dragatuša št. 30. To hišo je bil oče Malič še pred poroko prepisal svoji najstarejši hčeri Ani. Hišo v Dragatušu je bilo potrebno obnoviti, zato »sta Ana in Franc ostala še tri leta v Vinici« ter »življenja še niso grenile razne hujše težave in izgube. Največje veselje v mladi družini pa je vsem pripravil sin, [...] in so ga krstili za Otona.«¹⁰

Zgodbo sta povzela Dolenjec, pisatelj in krajevni zgodovinar Jože Dular¹¹ in Belokranjec, pisatelj Janez Mušič.¹² Le prevajalec, kritik in pesnik Fran Albreht¹³ je še za pesnikovega življenja objavil, da je bil Oton najstarejši sin. Res je. Ni pa omenil ostalih otrok, niti tega, da je bil Oton drugorojenec.

Ani Župančič je omenjala, da je bil Oton drugi otrok, prvi otrok pa da je bila Slavica, ki je prav kmalu umrla. Zanimalo me je, zakaj je bil prvi otrok zamolčan. Zakaj pesnikovi biografi niso upoštevali Ani Župančič, zakaj so dvomili o verodostojnosti njene navedbe o Slavici, čeprav so sicer cenili podatke, ki jim jih je dajala o pesnikovem življenju in delu?

Vpis rojstva Ignacije Marije Zupančič (NŠAL, ŽA Dragatuš, R 1858–1877, foto: Tone Krampač).

¹ Družinski priimek je bil Zupančič, šele po letu 1908 se je Oton začel podpisovati z Ž (Glazer, Oton Župančič, str. 112), pozneje so Ž sprejeli tudi starši in brat.

² Mahnič, *Oton Župančič*, str. 5.

³ Župančič Ani, pisno – zasebni arhiv.

⁴ Mahnič, *Obdobje moderne*, str. 148.

⁵ Mahnič, *Oton Župančič: ustvarjanje*, str. 7.

⁶ Lovšin, *Župančičevi*, str. 35.

⁷ Lovšin, *Rod in mladost*, str. 143, 224–225.

⁸ Črtico Štacunár Andrej o očetu je Župančič objavil pod psevdonimom Pavel Strnad (str. 78–82).

⁹ Danes Dolenjske Toplice (Orožen, *Priročni*, str. 373).

¹⁰ Lovšin, *Rod Otona Župančiča*, str. 50.

¹¹ Dular Župančičeva Vinica, str. 13.

¹² Mušič, *Oton Župančič, Mlado brezje*, str. 196; isti, *Oton Župančič*, str. 10.

¹³ Albrecht, F., *Jubilejni zbornik*, str. 107.

Čemú se ni nihče potrudil, da bi ugotovil, kdo je bil prvi otrok?

Slavica (Ignacija)

Skoraj leto po poroki se je 25. januarja 1877 v belokranjski vasi Dragatuš št. 30 rodil prvi otrok, prvorojenka Ane in Franca Zupančiča. Pri porodu je pomagala babica Ana Mušič. Deklica je bila krščena 30. januarja 1877 v Dragatušu za Ignatio Mario, kot piše v *Krstni knjigi* domače župnije sv. Janeza Krstnika. Krstna botra sta bila, enako kot leto zatem pri krstu Otona v Vinici, župnijski upravitelj iz Voloskega v tržaško-koprski škofiji Mihael Šobar¹⁴ in ujna (materina sestra) Katina Malič. Deklico je krstil župnijski upravitelj Johann Tomazin (1839–1877), bivši kaplan v Semiču.¹⁵

Po kom so poimenovali deklico Ignacijo? Nikogar s takim imenom Lovšin ne omenja po materini strani. Tudi Naceta Zupančiča, sorodnika, mornarja, ljubitelja književnosti, o katerem je pisal Župančič,¹⁶ Lovšin¹⁷ med množico Zupančičev ni našel. Morda so z imenom želeli počastiti župnijskega upravitelja Tomazina, saj je bil njegov mlajši brat Ignacij (1843–1916) misijonar v Severni Ameriki.¹⁸

Kakšne vezi so bile med Zupančiči in botrom, župnijskim upraviteljem Šobarjem? Mihael Šobar (1844, Dolnje Šice–1909, Toplice)¹⁹ in štiri leta mlajši Franc Zupančič sta se poznala od rane mlado-

sti, saj sta bila doma iz sosednjih vasi. Lovšin navaja, da sta bila prijatelja.²⁰ Verjetno sta bila tudi daljna sorodnika; Frančev ded se je bil poročil z Marijo Šobar.

Domači so deklico Ignacijo poimenovali Slavica. Kmalu, že 6. februarja 1877, je Slavica umrla v Dragatušu (št. 30), stara le 12 dni. Kot vzrok smrti je v *Mrliški knjigi* navedena »Schwäche« (slabotnost). Takšna splošna diagnoza ne pojasni vzroka smrti: »Veliko diagnoz, ki so jih laiki pisali, je simptomatskih in ne vzročnih, kar je v duhu dobe in takratnega medicinskega znanja.«²¹

Po podatkih za smrtnost v letu 1881 je bila le-ta največja prav v Beli krajini (40,1 umrlega od 1000 prebivalcev), med umrlimi je bil največji tudi delež otrok do desetega leta starosti (59,1 %).²²

Johann Tomazin, od decembra 1874 župnijski upravitelj v Dragatušu, je v *Mrliško knjigo* zapisal starost deklice 8 dni. Dneve življenja je štel le od krsta dalje in ne od rojstva. Je bila to splošna praksa ali se je morda takrat že hudo bolni Tomazin zmotil? Slavica je bila predzadnja, ki jo je krstil, in zadnja, katere smrt je zabeležil in vodil obred. Pozabil je vpisati dekličin priimek. V *Mrliško knjigo* ga je dopisal, kot sklepam po pisavi in sledi pisala, semiški dekan Anton Aleš (1832–1900), »patriot, možak od pete do glave«, kot je o njem zapisal Janez Trdina.²³ Dekan Aleš je opravil pogrebne slovesnosti po pokojnem Tomazinu, ki je zaradi sušice umrl 19. februarja, star 38 let.²⁴ Bil je »Slovenec z dušo in telom.«²⁵ Tomazinovo smrt je

Vpisa smrti Ignacije Marije Zupančič in Johanna Tomazina (NŠAL, ŽA Dragatuš: M 1858–1880, foto: Tone Krampač).

¹⁴ Ob Otonovem krstu ga je nadomeščal žandarmerijski vodja Jože Richter (Lovšin, *Rod in mladost*, str. 34).

¹⁵ Mušič in Rus, *150 let*, str. 27.

¹⁶ Župančič, *Adamič*, str. 513.

¹⁷ Lovšin, *Rod in mladost*, str. 61.

¹⁸ *Catalogus*, str. 87 in 121.

¹⁹ Tako domačini imenujejo Dolnje Sušice (Orožen, *Priročni*, str. 91). *Slovenec*, 37, 1909, št. 109, str. 3, Dnevne novice.

²⁰ Lovšin, *Rod in mladost*, str. 34.

²¹ Zupančič Slavec, pisno.

²² Hudales, *Smrt*, str. 163.

²³ Trdina, *Zbrani spisi* 10, str. 170.

²⁴ V obdobju 1881–1890 je bila na Kranjskem najbolj smrtnosna bolezen pljučna tuberkuloza oz. sušica, kar 15,5 % vseh smrti je šlo na njen račun (Zupančič Slavec, *Epidemije*, str. 204).

²⁵ *Slovenski narod*, 10, 1877, št. 46, [str. 3], Iz Bele krajine.

Aleš vpisal na isti strani *Mrliške knjige*, v kateri je vpis Slavicihine smrti.

Verjetno je bila Slavica (Ignacija) pokopana v Dragatušu, kjer je bilo pokopališče od ustanovitve župnije leta 1858. Takrat so otroke pokopavali ločeno od odraslih, saj so otroške grobove nekaj let pozneje prekopali za nove umrle, otrokom pa tudi niso postavljali nagrobnikov.²⁶

Oton Župančič je ob smrti šestnajstletne sestre Mimice zapisal: »Ako bi bil do zdaj še veroval v Boga – od zdaj ne verujem v nič.«²⁷ Svojih sestric, Slavice in Mimice, se je spomnil z verzi v pesmi *Slap*:²⁸ *Koliko let še? Šli so pred nami / bratje in sestre nepovratno pot; / tibi, skrivnostni tisti so brami, / tih, kot gluh je njihov rod.* Nepopolni biografski podatki so vplivali tudi na interpretacijo omenjenih verzov. Janko Glazer²⁹ je menil, da se je pesnik z besedami *bratje in sestre* spomnil mrtvih pesniških tovarišev, kar da je bolj razvidno v prvotnem zapisu pesmi, kjer so bili omenjeni le *bratje*. Mahnič je kot *brate* navedel Keteja in Murna, besede *sestre* ni pojasnil.³⁰

Vpliv na Otona Župančiča

Za umetniško ustvarjanje je Anton Trstenjak³¹ že leta 1953 poudaril, da je pomembno mladostno okolje. Sedaj pa vemo, da se že vse prenatalne izkušnje, od spočetja dalje, usidrajo v spomin in s poznejšimi doživetji vplivajo na razvoj človekove osebnosti. Že čustvovanje noseče matere je pomembno za otroka.

Kakšna osebnost je bila mlada mati Ana Župančič? Naj njeno rahločutno osebnost razkrije nekaj naslednjih zapisov. Pisatelj in pesnik Ludvik Mrzel je napisal: »Kot zdravo, darovito belokranjsko dekle, ki mu je narava poklonila izredno vedrega, bistrega duha in ljubezen do vsega, kar je lepo, se je izmlada živo zanimala za narodno pesem v svoji ožji domovini. Zapisovala je, kar je čula med ljudstvom, in mnogokaj je po njenem peresu prišlo tudi v slovensko književnost.«³²

»Kakor pripovedujejo vsi, ki so jo poznali, je Oton Župančič svojo lirično rahločutnost in svojo vedro razposajenost, ki pa ji vendar ne manjka dovolj resnobne teže, dedoval po svoji materi.«³³ V *Slovenskem narodu*³⁴ so ob smrti Ane, takrat že Župančič, zapisali, da so ljubeznivo in dobrotljivo gospo vsi, ki so kaj pomenili v našem literarnem svetu, na mah vzljubili in jim je bila vedno umna in dobrohotna

svetovalka v praktičnem življenju. Pesnik Ivan Albreht je o njej celó napisal pesem *Mati moli*.³⁵

Vnukinja Marica Hrovat, ki je v mladosti živela pri starih starših, se je spominjala: »Nekajkrat se je oglasil pri nas pisatelj Finžgar. Rad nas je imel, a najbolj *zlato staro mamo*; tako se je ljubeznivo izražal o njej.«³⁶ Po širokem, otožnem in milem pogledu, z bridkim izrazom okrog ust, pa se je Ane spominjala snaha Ani Župančič.³⁷

Teh nekaj spominov nam razkrije, da je bila Ana občutljiva in tenkočutna. Smrt hčerke je vsekakor močno vplivala nanjo in s tem tudi na pesnika, kajti mlada mati je kmalu ponovno zanosila. Žalosti so se pridružili veselje, sreča, pričakovanje, pa tudi negotovost, dvom in strah, da bi se dogodek ponovil. Vse to je drugi otrok Oton občutil v *telesa materinega skrivnostni zibki*.³⁸ Je bil zaradi tega občutljivejši, tenkočutnejši? Je bila njegova pesniška duša dozretnejša za dojemanje sveta?

Odgovor je jasen: da. Takó je o materinstvu, o povezanosti matere z otrokom, povedal tudi pesnik sam: »*Mati in dete. Ni ga objema tako tesnega, kakor je objemala mati svoje nerojenče: ne z rokami, nedri, in ustnicami – z vso notrino svojega telesa, z vsem svojim toplim in krvavim jedrom ga poljubljala in objemala in prežemala devet mesecev, pojila ga dobesedno s svojo krvjo, v nji, sredi nje, iz nje je raslo, dokler se ni ločilo od nje. Ali se je res ločilo? [...] Kdo razen nje – matere – bi presanjal vse tiste sanje, ki jih je presanjala mati, ko je nosila dete v sebi? Kdo bi izmeril vse njeno hrepenenje? Kdo bi izpel vse tiste pesmi, ki jih je prepevala njena duša, ko je dojila in zibala, pestovala, spremljala prvi korak, prvi poskus v samostojnost? [...] Ali niso vse pesmi naših pesnikov daljni odmev tistih pesmi, ki mu jih je prepevala mati[?]*«³⁹

»Kako zmotna so čestokrat dognanja piscev«⁴⁰

So pesnikovi biografi spletli zgodbo o družini Župančič in jo nato le prepisovali? So sploh kdaj preverili trditev Ani Župančič o Otonovi starejši sestrici? So Slavico prezrli, ker je bila *samo* deklica? Ker je umrla tako mlada?⁴¹ So iskali podatke o otroku le v *Krstni knjigi* za Vinico, kljub temu, da so vedeli za hišo v Dragatušu?

²⁶ Ustni vir: Jože Rus.

²⁷ Oton Župančič, *Zbrano delo* 11, str. 218.

²⁸ Župančič, *V zarje*, str. 10.

²⁹ Glazer, Oton Župančič, str. 126.

³⁰ Mahnič, *Cankar*, str. 326.

³¹ Trstenjak, *Psihologija*, str. 30.

³² Mrzel, *Ana Župančičeva*, str. 64.

³³ *Jutro*, 16, 1935, št. 260, str. 3, Umrla je mati pesnika Župančiča.

³⁴ *Slovenski narod*, 68, 1935, št. 255, str. 3, Mati pesnika O. Župančiča umrla.

³⁵ Albreht, I., *Mati moli*, str. 3.

³⁶ Lovšin, Župančičevi, str. 43.

³⁷ Župančič Ani, pisno – zasebni arhiv.

³⁸ Prosto po Župančiču.

³⁹ *Jutro*, 13, 1932, št. 107, str. 3, Župančič, Oton: Materinstvo, Beseda pesnika Otona Župančiča na proslavi materinskega dne.

⁴⁰ »Kako je literarna zgodovina večkrat krivična in kako zmotna so čestokrat dognanja piscev!«, Albreht V., O »toplih gredah«, str. 538.

⁴¹ Tudi brata Ane Župančič, ki je umrl v prvem letu življenja, Lovšin (*Rod in mladost*, str. 23) le omeni, v rodovniku pa ga ne navede.

Dejstvo, da je bila prvorojenka Slavica (Ignacija) rojena v Dragatušu, kjer je tudi umrla, ovrže zgodbo o bivanju Ane in Franca Župančiča v Vinici že takoj po poroki. Tja sta se preselila po smrti male Slavice, morda šele pred Otonovim rojstvom. V nasprotju z Lovšinovo trditvijo⁴² »življenja še niso grenile razne hujše težave in izgube«, so jima življenje grenile najhujše težave in največja izguba.

Zahvala

Za podatke in gradivo se zahvaljujem dragatušskemu župniku Jožetu Rusu, prof. dr. Zvonki Županič Slavec z Medicinske fakultete v Ljubljani in mag. Tonetu Krampaču iz Nadškofjskega arhiva v Ljubljani.

VIRI IN LITERATURA

ARHIVSKI VIRI

NŠAL – Nadškofjski arhiv Ljubljana

Župnijski arhiv Dragatuš, matične knjige: R 1858–1877 in M 1858–1880.

Župnijski arhiv Toplice, matične knjige: R 1843–1894.

Župnijski arhiv Vinica, matične knjige: R 1837–1862 in P 1846–1879.

USTNI IN PISNI VIRI

Rus, Jože, dragatuški župnik, po telefonu 26. 11. 2013.

Županič Slavec, Zvonka, pisno, 29. 7. 2014.

Župančič, Ani, pisno – zasebni arhiv.

ČASOPISI

Jutro, 1932, 1935.

Naš rod, 1935.

Slovenec, 1909.

Slovenski narod, 1877, 1935.

LITERATURA

Albrecht, Fran: *Jubilejni zbornik za petdesetletnico Otona Župančiča*. Ljubljana: Ljubljanski zvon, 1928.

Albrecht, Ivan: Mati moli. *Glas naroda*, 1, 1935, št. 19, str. 3.

Albrecht, Vera: O »toplih gredah«. *Naši razgledi*, 18, 1969, št. 18, str. 537–538.

Catalogus cleri tum saecularis tum regularis Dioecesis Labacensis. Ljubljana: Nadškofija, 1877.

Dular, Jože: *Župančičeva Vinica*. Ljubljana: Obzorja Maribor, 1975 in 1980.

Glazer, Janko: *Oton Župančič, Izbrane pesmi*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1963.

Hudales, Jože: Smrt in smrtnost v 19. stoletju. *Množične smrti na Slovenskem* (ur. Stane Granda, Barbara Šatej). Izola: Zveza zgodovinskih društev Slovenije, 1998, str. 159–166.

Lovšin, Evgen: *Rod in mladost Otona Župančiča*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1975.

Lovšin, Evgen: Rod Otona Župančiča. *Jezik in slovnostvo*, 19, 1973, št. 1/2, str. 42–54.

Lovšin, Evgen: Župančičevi v Ljubljani od 1892 do 1935. *Jezik in slovnostvo*, 15, 1969, št. 2, str. 35–45.

Mahnič, Joža: Cankar, Župančič, Kesslerjeve in Bled. *Planinski vestnik*, 76, 1976, št. 7, str. 321–332.

Mahnič, Joža: *Obdobje moderne. Zgodovina slovenskega slovstva V* (ur. Lino Legiša). Ljubljana: Slovenska matica, 1964.

Mahnič, Joža: *Oton Župančič*. Maribor: Obzorja, 1955.

Mahnič, Joža: *Oton Župančič: ustvarjanje, razvoj, recepcija*. Ljubljana: DZS, 1998.

Mrzel, Ludvik: Ana Župančičeva, mati največjega slovenskega pesnika, umrla. *Naš rod*, 7, 1935, št. 2, str. 64.

Mušič, Janez in Rus, Jože: *150 let župnije Dragatuš*. Dragatuš: Župnijski urad, 2008.

Mušič, Janez: *Oton Župančič, Mlado brezje v mesečini*. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1976.

Mušič, Janez: *Oton Župančič*. Ljubljana: Mladika, 2007.

Orožen Adamič, Milan in Drago Perko in Drago Kladnik: *Priložni krajevni leksikon Slovenije*. Ljubljana: DZS, 1996.

Strnad, Pavel [= Oton Župančič]: Štacunár Andrej. *Dom in svet*, 11, 1898, št. 3, str. 78–82.

Trdina, Janez: *Zbrani spisi, 10. knjiga*. Ljubljana: Schwentner, 1912.

Trstenjak, Anton: *Psihologija umetniškega ustvarjanja*. Ljubljana: SAZU, 1953.

Županič Slavec, Zvonka: Epidemije na Slovenskem, Lakote, kuge in vojne reši nas, o Gospod! *Množične smrti na Slovenskem* (ur. Stane Granda, Barbara Šatej). Izola: Zveza zgodovinskih društev Slovenije, 1998, str. 201–208.

Župančič, Oton: Adamič in slovenstvo. *Ljubljanski zvon*, 52, 1932, št. 8, str. 513–520.

Župančič, Oton: *V zarje Vidove*. Ljubljana: Schwentner, 1920.

Župančič, Oton: *Zbrano delo, 11. knjiga*. Ljubljana: DZS, 1989.

⁴² Lovšin, *Rod Otona Župančiča*, str. 50.

 S U M M A R Y

Slaviča (Ignacija), the overlooked sister of Oton Župančič

The biographers of Oton Župančič (1878–1949) presented the poet as the first child born into a happy family that never suffered any major hardship or loss. Although the poet's widow Ani Župančič repeatedly stressed that Oton was not the oldest child in the family and that his firstborn sister died, literary historians persisted with the story of Oton as the firstborn child. Entering the date of birth and death of Ignacija Marija Zupančič in the *civil registers* of the Dragatuš parish confirmed the existence of the poet's older sister, called Slavica by her close relatives. The

contribution refutes the biographers' story of Oton as the firstborn, as well as their thesis that the Zupančič couple moved to Vinica after their wedding. It thus confirms the testimony of Ani Župančič about the firstborn daughter, but what still remains unclear is why the biographers did not care to find the data on the first child. The new biographical data also enable a more accurate interpretation of some of Župančič's poems.

The girl's early death left a mark on the young and fragile mother Ana Zupančič, who soon became pregnant again. Sadness, insecurity, doubt, and fear that something so devastating might happen again also left a mark on the psychological development of the still unborn boy, future poet Oton. The loss of his baby sister made him more delicate and sensitive, and his poetic soul more perceptive to the world around him.